

Eilif Gjermoes: AKSJENE I FABRIKINDUSTRIEN. Grøndahl & Søns Forlag, Oslo 1938. 64 S.

Forfatteren stiller sig til Opgave at undersøge Aktiekurser i Norge i Efterkrigsårene dels i Forhold til de udbetalte Dividender og dels i Forhold til de offentliggjorte Regnskaber. Kurserne vil foruden af Dividenden og specielle Forhold være afhængig af Obligationsrenten og Sparerenten i Forbindelse med den Risikopræmie, som Aktieejerne vil beregne sig. Den Rentefod, som danner Udgangspunktet for Kapitaliseringen er da:

$$f(r) = \frac{m_s}{m_s + m_o} (r_s + p_s) + \frac{m_o}{m_s + m_o} (r_o + p_o),$$

hvor m_s betegner Antallet af Købere, som regner med Sparerenten, m_o Antallet af Købere, som regner med Obligationsrenten, r_s Sparerenten, r_o Obligationsrenten, p_s Risikotillægget til Sparerenten og p_o Risikotillægget til Obligationsrenten (S. 42). Paa Grundlag af det norske Materiale kommer Forfatteren til det Resultat, at man med en vis Tilnærmelse kan beregne en Normalkurs efter Formlen:

$$K = \frac{100 D}{0,26 r_s + 166 r_o \div 1,85},$$

hvor D udtrykker Dividenden. Denne Tilnærmelsesformel er altsaa specielt norsk og Forfatteren erkender videre, at der for de enkelte Selskaber er meget betydelig Forskel mellem beregnet og faktisk Kurs. Videre undersøges om denne Forskel har Relation til en tilsvarende Forskel mellem Overskud og Udbytte, men Forfatteren indrømmer, at Korrelationen er ringe.

Det er værdifuldt, at Forfatteren saaledes har søgt at beregne den funktionsmæssige Sammenhæng mellem en Række Iagttagelser, men Resultaterne vilde sikkert have været værdifuldere, hvis Forfatteren ikke alene havde undersøgt Driftsresultaterne, men ogsaa Status. Ogsaa dette er en vanskelig Opgave, bl. a. fordi der kan være Reserver, der giver sig Udtryk i Kursen, men ikke i Status; det vilde ogsaa have været værdifuldt for Forstaaelse af Sammenhængen, hvis der var foretaget Sammenligninger mellem Resultater fra forskellige Lande. Man maa haabe at naa til at faa Klarhed over, i hvor høj Grad de offentliggjorte Regnskaber og Kurserne svarer til de økonomiske Realiteter, og om det ikke vilde være ønskeligt, at der gennemførtes en vis regnskabsmæssig Standardisering, saa at Offentligheden fik en solidere Basis for den Vurdering, som Aktiekursen jo dog faktisk er.

P. P. Sveistrup.

Hans Schlie: DIE BRITISCHE HANDELSPOLITIK SEIT OTTAWA UND IHRE WELTWIRTSCHAFTLICHEN AUSWIRKUNGEN. Gustav Fischer, Jena 1937. 241 S.

Forfatteren til det foreliggende arbejde har stillet sig den opgave at analysere Ottawa-konferencens resultater ud fra ændringerne i Imperiets handel med omverdenen siden 1932. Opgaven kan dog kun siges at være delvis løst. Der bringes en del værdifuldt materiale, deriblandt ikke-officiel statistik og udtalelser fra politikere og erhvervsrepræsentanter, som er interessant til belysning af det handelspolitiske omslag. Men da fremstillin-